

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **D. Ł.**

skazanego z art. 258 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 lipca 2021 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 grudnia 2020 r.,

sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 września 2019 r.,

sygn. akt IV KK (...)

postanowił

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego D. Ł. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 września 2019 r., sygn. akt IV K (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w

art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego D. Ł. argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).